ATELIÉROVÁ ARCHITEKTONICKÁ KOMPOZICE

ČVUT v Praze
fakulta stavební
obor stavitelství a architektura
2020/2021 zimní semestr

vyučující: Jaroslav Daďa
Jiří Trojan
Jan Bačkovský

EMANUEL MAREŠ

Původní inspirací jsem získal převážně z práce finského architekta Alvar Aalta. Ten se zaměřoval na funkcionalismus a později na organickou architekturu. Vývoj jeho tvorby symbolizuje rovná křivka, jejíž tvar se postupně začne ohýbat a měnit. Chtěl jsem tedy pracovat s jednoduchostí a bez barev podobně jako ve funkcionalismu a zároveň netradičně ve spojení s organickou architekturou. Zabýval jsem se převážně strukturou a vlastnostmi dřeva. Různé pohledy a způsoby pojetí dřeva mají za výsledek vznik 1. úlohy.

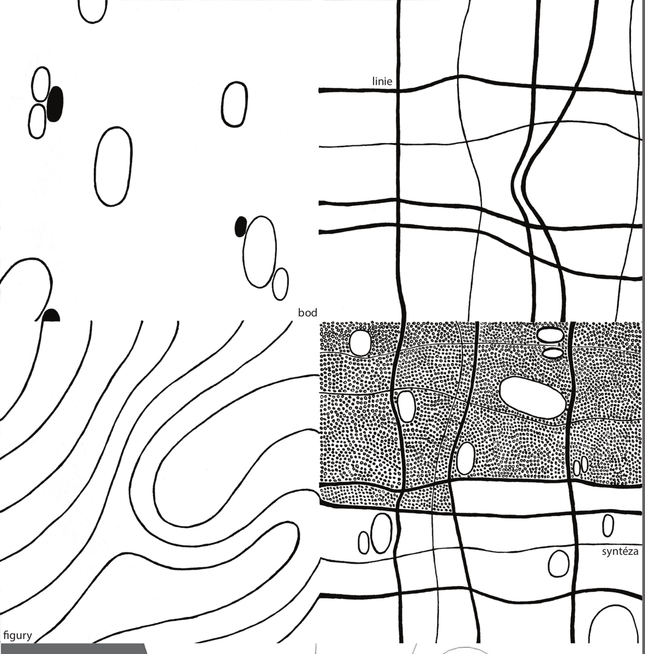

ELEMENTY

První BOD je jednoduchý pohled do březového háje a vystihnuje typická oka, která tvoří bříza na své kůře. Druhá LINIE mi přibližně připomíná i symbolickou větu o tvorbě Alvara AAlta, kde se rovná křivka začne ohýbat a měnit. Třetí FIGURA už je makroskopický pohled na zajímavé zakroucení let u dřevěné dýhy. Čtvrtá a poslední SYNTÉZA vystihuje všechny předchozí úlohy. Zároveň zde najdeme mikroskopický pohled na dřevo samotné.

ALVAR AALTO a organická architektura

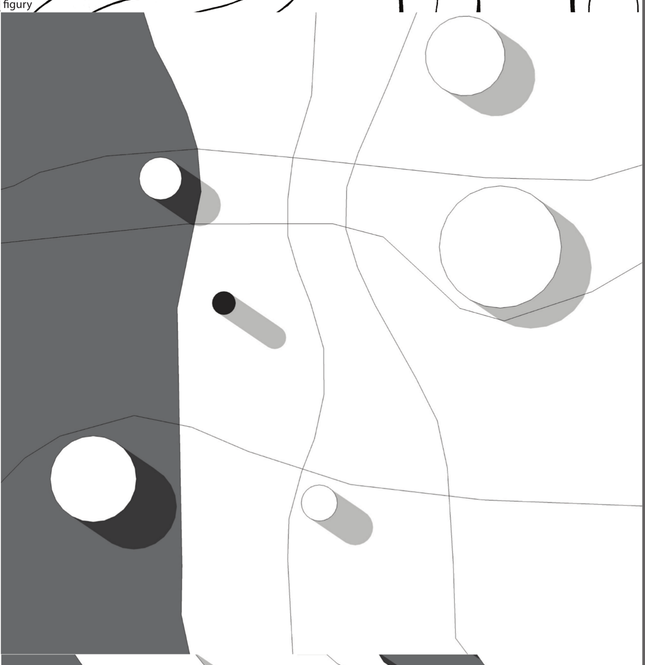

INSTALACE

První modelářská či 3D úloha vychází z poslední zmiňované části SYNTÉZA. Model je rozdělen do 4 částí a každá se pravidelně zvyšuje a stupňuje. Jednotlivé plochy narušují válce, které dosahují stejné výšky. Kompozice má připomínat výstavní instalaci.

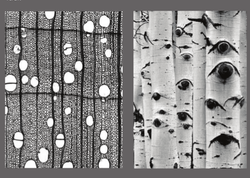

VÝVOJ A NÁPAD

V této těžké době jsem ze začátku nevěděl, jak se vypořádat s úkolem na tento předmět. Přišlo mi, že vytvořit alespoň trochu přijatelný model bez pomoci učitelů a plně vybavené učebny na fakultě, do které jsme se nikdo ani nepodívali, bude obtížné a až nesplnitelné.

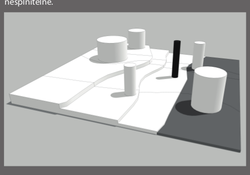

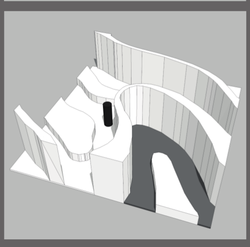

GALERIE

Druhý model je velmi podobný FIGURÁM a tentokrát připomíná strukturu dřevěné dýhy. Některé části jsou vyvýšené a mají zastávat funkci stěn a členit prostor. Jiné dosahují jen třetinové výšky a poslouží jako výstavní plochy. Kompozice funguje jako výstavní galerie.

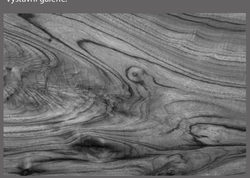

VÝROBA A TVORBA

Začal jsem vytvářet modely a kompozice v programu SketchUp. Vše se zdálo v pořádku a nápady přicházely samy. Ty lepší však už moc ne. Jak šel čas, začal jsem si uvědomovat, že to, co navrhují, nebude tak jednoduché vytvořit. Zároveň jsem zjistil, že do školy se už nepodívám, abych mohl realizovat své představy. Po několika neúspěšných pokusech s papírem jsem přešel na polystyren. První model vznikl na pásové pilce a byl natřen temperovými barvami. Ale stále jsem nedokázal úplně vystihnout svoji představu. Naštěstí jsem objevil staré trafo od řezačky na dřevěné interzie a vytvořil jsem za pomoci táty improvizovanou řezačku na polystyren.

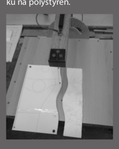

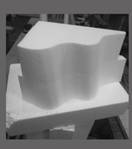

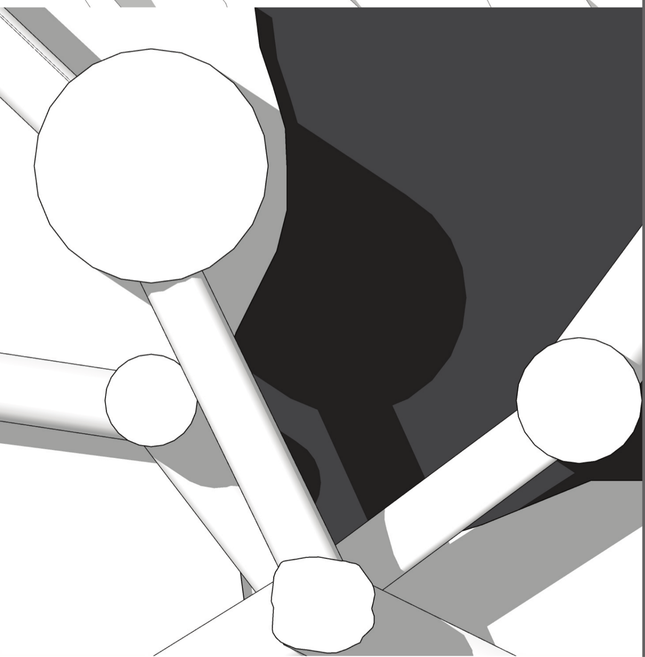

MĚSTO

Třetí a nejvyšší reliéf je specifický a není inspirovaný žádnou předchozí úlohou, ikdyž jsem stále zůstal u dřeva. Dvě výškové úrovně propojují kompozici. Válce znázorňují budovy a nově přidaný prvek představuje jakýsi strom, či infrastrukturu, která spojuje jednotlivé budovy ve městě. Kompozice má evokovat urbanistickou zástavbu.

POVRCH A BARVA
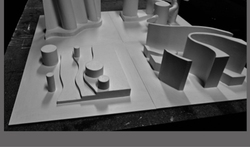
Samotná barva na povrchu polystyrenu zanikala a moc nekryla. Proto jsem použil akrylátový tmel na dřevo a celé části modelu jím lehce potáhl a poté zahladil brusným papírem. Práce to bylo hodně a stejně se polystyren někde odloupl nebo špatně vytmelil. Když jsem byl spokojený, přišla na řadu finální povrchová úprava. Neměla by se používat barva s přípravky, které rozpouští polystyren, většinou s acetonovou bází. Zvolil jsem opět akrylát a povrch přetřel čistě bílou matnou barvou. Jako podložka modelu mi posloužila klasická sololitová deska. Když byly modely na světě, stačilo je jen správně vyfotografovat, protože do školy se stejně jako já nedostanou.